

Léčba Tancem

Mám-li být upřímný, pohyb nikdy nepatřil k činnostem, jimiž bych neoddiskutovatelně vládl. Maximální míra koordinace, již jsem schopen vyprodukovat, je běh. Možná ještě s hokejkou v rukou, ale to už je dlouho. Raději se soustředím na slovo, výraz, herce a situaci. A jestli si nejsem jistý v pohybu, pak co se týče tance, dalo by se hovořit o patologickém strachu. Ano, přiznávám, z tance mám strach. Ne, nikdy jsem nechodil do tanečních. Ne, nikdy jsem nebyl na diskotéce. Ne, nikdy jsem si s nikým jen tak „netrsnul.“ Tanec totiž vnímám jako výsostně intimní záležitost, mimořádně odhalující. Jsem to jen já a nemohu se za nic schovat. Mám proto k tanečnickům a tanečnicím, těm, pro něž je pohyb prostředkem k vyjádření, neskonalou úctu a obdiv.

Běžně se v porotách na amatérských divadelních přehlídkách zaměřuji na slovo, režijní práci či herecké uchopení postav. Co však sledovat v choreografiích? Nemohu přeci sedět a dumat, co znamená který pohyb a proč všichni dramaticky hledí do diagonály, nebo ano? Pohyb je poezie, promlouvá ke mně nikoli racionálně, ale citově. Mállokdy se mi stane, že bych byl činoherním divadlem tak stržen, jako jsem-li divákem mimořádné choreografie. Proto nechávám pracovat všechny smysly, toužím po celistvosti, po upřímných výpovědích. Toužím vidět, co mladé lidi trápí, čím se zabývají a co mi chtějí (tancem) říct. Těším se na vytržení z reality.

Dvacet let probíhá v Jablonci nad Nisou celostátní přehlídka, během níž na jevišti padne minimum slov, ale vypoví se mnoho příběhů. Nezbyvá než popřát nejméně dalších dvacet let. A vám všem, kteří vstoupíte na jeviště ještě jednou opakují: všechna čest. Buďte celí! Jeviště a chvíle, kdy máte tančit patří jen a jen vám. Tak ji využijte a buďte co nejupřímnější. My, kteří to neumíme, alespoň poznáme, o co přicházíme. Ale kdo ví.. Třeba moje léčba v pojizeří přinese ovoce a já tu příští rok uvedu choreografii *Jurodivé tance nešťastného kance aneb Konec myslivosti v Jizerských horách*. Anebo zůstanu v publiku. A pokusím se vymyslet lepší vtipy na závěr. To spíš. Tanci zdar!

Vít Malota

Jubilejní přehlídku otevřela choreografie Úhel pohledu od TS Puls Opava. Celou choreografií nás provázel rám – malý a kompaktní nebo velký a pojízdný. Někdy se děj zastavil a celá pozornost směřovala k dění v rámu, někdy tanečnice kopírovaly jeho pohyby a jindy jím prolézaly. Celá scéna ožila v jinakost ve chvíli, kdy dívky využily velké pojízdné rámy, které nám vytvořily iluzi obrazárny. V ní jsme mohli spatřit nálady a situace. Celý výjev končil tancem za svitu baterek, který byl pro mne zcela vytržen z kontextu, spojil se až ve chvíli, kdy dívky vytvořily jednotný obraz.

Maruška

Co vám tvorba choreografie přinesla?

Přineslo nám to radost a novou zkušenost. (Barča)

Co podle vás patří na taneční scénu, a co už ne?

Asi všechno, pokud to toho člověka baví.

Kdyby si váš soubor měl dát novoroční předsevzetí, jaké by bylo?

Užívat si každý pocit, když někde tančíme.

OŽIVLÉ OBRAZY V MUZEU
KOUZELNÉ
KAŽDÝ VIDÍ SITUACI SVÝM
ÚHLEM POHLEDU
BLIK!

OBRAZENÍ

Spousta menších rámu se náhle mění v jeden velký a začíná další představení. Obrazení...co to znamená? Obrazení sebe sama či něčeho jiného? Tři dívky ze ZUŠ v Pardubicích se postupně střídají u světlem ozářeného rámu, který evokuje zrcadlo. Motiv zrcadla nám upřesňuje i jednoduché gesto česání vlasů, jenž se proplétá celým dílkem. Finální obraz všech dívek za zrcadlem nám dodává pocit spouštění a sounáležitost

Markét a Nikča

POHLAZENÍ
POETICKÉ
ZRCADLO
JEMNÉ

Co vám tvorba choreografie přinesla?

Určitě nám přinesla nový pohled na tanec a i díky ní jsme zažili spoustu zážitků z různých soutěží a soustředění. Takže nás určitě i sblížila. (Anička)

Co podle vás patří na taneční scénu, a co už ne?

Asi tam patří vyjádření tanečníků, které by mělo jít hlavně z nich. Určitě i choreograf by jim měl pomoci, ale neměl by to být víc choreograf, než právě tanečník. Já bych řekla, že tam patří všechno, co chce tanečník a co je pro něj důležitý.

MÁ TO SÍLU

HROZBA

SOUZNĚNÍ SKUPINY

NECITLIVOST

CELEK

Taneční soubor ZUŠ Litvínov k nám zavítal s choreografií Mami... Na začátku nám kužel světla odhalil šedou, nenápadně se hýbající hmotu, ze které se s nabýváním pohybu začaly postupně odhalovat různé části těl tanečnicků. K tomuto efektu také napomohla uniformita minimalistických kostýmů. Tanečníci se dynamicky mění v prostoru, čímž vytvářejí divácky zajímavé obrazy. I přes sršící energii tanečnicků spojenou se silně emotivní hudbou občasné scházela plynulost tanečního projevu. Avšak práce se světlem přidala choreografii potřebnou atmosféru. Po shlédnutí choreografie v nás ale zůstává otázka, jak koresponduje název Mami... s tématem celé choreografie?

Marina a Matylda

Co vám tvorba choreografie přinesla?

Osobní zlepšení v tanci. Posunul jsem se dopředu tím, že jsme trénovali navíc oproti normálním hodinám. *(Matěj)*

Co podle vás patří na taneční scénu, a co už ne?

Asi tam může být cokoliv, pokud to je hezky ztvárněné a má to základ. *(Matěj)*

Musí to být dobře zpracované a nesmí to být kýčovitý. Případá to k věku tanečnicků. *(Andrea)*

...NEJSEM

Choreografii ...Nejsem k nám přivezl velký soubor ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary. Společně s projekcí se postupně objevují siluety tanečnic, které vyplouvají a zase se vracejí do prostoru. Hudba pomáhá gradaci pohybu. Sledujeme jak důraz na jednotlivce, tak silné spojení celé skupiny uprostřed. Objevujeme bezmoc, kuráž i jistou symbiózu v pohybech. Když se choreografie chýlí ke konci, sledujeme opakující se motiv ze začátku a obraz pomalu mizí společně s rozzrněnou projekcí. Nabízí se otázka, zda byl plně využit potenciál právě zmíněné projekce.

Evička

DYNAMIKA

ALE JSI

HOROR

PROJEKCE

TOVÁRNA NA LIDI

SOUČASNÉ

Máte nějakou legrační nebo zajímavou vzpomínku spojenou s touto choreografií?

Když si den před konáním krajské přehlídky Nikča zlomila nohu, takže jsme ten večer celou choreografií předělávali a vlastně jsme nevěděli, s čím budeme vystupovat. Ale tak nějak to vyšlo.

Kdyby si váš soubor měl dát novoroční předsevzetí, jaké by bylo?

Že se znovu všechny sejdeme, protože jsme skupina, která se vždy sejde až na jevišti. *(Eliška)*

BUĎ SÁM SEBOU!

ZUŠ Klapkova Praha nám představila choreografii Buď sám sebou. Nejdříve se na jevišti objevila osamocená postava, na kterou se z hlediště valily negativní poznámky, kvůli kterým se postava stala součástí davu. Hlavním motivem, který představení prováděl, bylo předhánění jednotlivců ve skupině, jenž souviselo s neustálou snahou zapadnout. Ne všechny emoce tanečníků však doputovaly až k divákovi. Ale závěrečným obrazem, kdy byla protagonistka manipulována ostatními, si diváky opět získali.

Marina a Matylda

Co vám přinesla tvorba choreografie?

Modřiny.

Co podle vás patří na taneční scénu a co už ne?

To, co si je člověk schopen obhájit.

TECHNIKA

V HLAVĚ

NEBUĎ SÁM

FAMÓZNÍ

DVOJICE

MYŠLENKOVÉ POCHODY

Šesté představení večera a zároveň jediné sólo přehlídky otevírá ZUŠ Iši Krejčího olomouc s choreografií Myšlenkové pochody. Myšlenka, střídá myšlenku, nervozita, nejistota a určité rozptýlení, čistě naznačené v začátku choreografie plynule přechází do přesných pohybových motivů. Přirozený impulzivní projev tanečnice napomáhá divákovi číst v pocitech a myšlenkách velmi zřetelně. Na konci se nabízí otázka, zda naše neodkladné myšlenky utínají své směry a cíle tak náhle a rychle, zda vůbec někdy končí?

Maruška

Co vám přinesla tvorba choreografie?

Přineslo mi to hlavně možnost si to vyzkoušet, protože jsem nikdy nedělala nic víceméně sama. Taky mi to určitě přineslo nový pohled na tvorbu obecně. Tím, že jsem spíše výtvarně založená, tak tohle prostě bylo rozšíření toho, čemu se můžu věnovat a strašně mě to baví.

Do prostoru vchází první dvě tanečnice, rozsvěcí se kužellové světlo. Rázem zprudka zazní tón hudby a tanečnice padá k zemi. Spouští se síla okamžiku. Stejně jako toto slovní spojení, tak i choreografii vystihuje jakýsi krátký časový interval či bod časového úseku. Ostrost, rychlost a dynamiku pohybu střídají klidné pasáže. Na scéně se objevují působivé duety, ale stěžejní je také vztah tanečnic ve skupině. Celou atmosféru tohoto dílka doplňuje černý kostým podtrhující „sílu“ zmíněnou v jeho názvu. Na závěr musím vyzdvihnout zvolený pohybový materiál, který děvčata našla skrze improvizaci a propojení s hudbou. Právě to jim umožnilo autenticky vystihnout danou situaci. Ukázaly tak divákovi, jak pomíjivá a rychlá tato síla okamžiku může být.

Veronika H.

Co vám přinesla tvorba choreografie?

Já mám pocit, že nás choreografie hodně stmelila, jsme si teď mnohem blíž. Celá choreografie totiž závisí na tom, že si vzájemně nasloucháme. To se nám povedlo převést i do normální komunikace mezi sebou. (Ivča)

NAPĚTÍ SILNÉ
HROM
INTENZITA
ENERGIE VÁŽNOST
VÝJIMEČNOST

OHROŽENÁ ODOLNOST

S choreografií Ohrožená odolnost přijel do Jablonce n. N. soubor ze ZUŠ Sokolovská Plzeň. Působivým a naplněným začátkem byla pomyslná laťka nasazena vysoko. V průběhu choreografie však divák začal ztrácet nit. Pohyb tanečnic se stával méně autentickým.

Přesto si z konce celé práce odnášíme malou naději, že odolnými jsme právě tehdy, když jsme spolu.

Adéla

Co vám tvorba choreografie přinesla?

Určitě překonávat nějaký svoje limity, protože to je dlouhá a namáhavá choreografie. (Lucka)

Naučily jsme se rozvíjet a čím jsme starší, tím víc sebe do tance dáváme. (Linda)

Máte nějakou legrační nebo zajímavou vzpomínku spojenou s touto choreografií?

Legrační asi ne, protože to téma je dost náročný.

AŽ POETICKÉ
ORIGINALITA

VÝRAZ

Ruch přestávky utichá a celé divadlo se noří do tajemného špotu z jeviště. Světlo získává na síle a s ním i hlas tanečnic ze ZUŠ Strakonice. Intenzita i naléhavost hlasů stoupá a přemňuje se ve zpěv doprovázený rytmickými údery. Nabývá i na pohybu, který vše doplňuje. Ústředním motivem choreografie jsou masky symbolizující nejen smrt, ale i nový život. Otázkou zůstává práce s maskou jako takovou. Na celistvosti přidává i kostým dotvářející atmosféru folkloru a tradic. K prohloubení zážitku nám chybělo jen více pohybu, který by mohl hezký nápad ještě rozvést.
Markét a Nikča

Máte nějakou legrační nebo zajímavou vzpomínku spojenou s touto choreografií?

My po tanci zpíváme, a když jsme byly v Českých Budějovicích, nikdo se nemohl ani nadechnout, takže to znělo fakt zajímavě. Já musím říct, že všechno vytvářet byla celkově legrace, takže nejde říct asi úplně jedna věc, protože to bylo celkově zábavné.

TRADICE
FOLKLOR
MASKY
MYSTERIÓZNÍ
ŘEKA
STRAŠIDELNÉ

DIALOGY

ANTICKY KRÁSNÉ
KŘEHKOST
LADNOST
POHYBOVÉ OBRAZY

Prostorem jeviště se rozezná hudba Miroslava Kabele a my se jí můžeme nechat vést společně s pohybem tanečnic ze ZUŠ Hronov. Po celou dobu se soustředíme na jejich napětí v těle, přesný, jasný a precizní pohyb nás doprovází skrz choreografii. Dívky se setkávají v duetech a triích, ve chvílích samoty nás oslní vysoké skoky, z nichž je na jevišti cítit silná energie. Choreografií Dialogy se prolíná motiv setkávání se s člověkem, hudbou, pohybem. Bohužel se v některých chvílích zcela ztrácí obličeje tanečnic a my tak pozorujeme pouze pohybující se těla bez výrazu.

Maruška

Co vám tvorba choreografie přinesla?

Nový druh pohybu, bylo to úplně něco jiného než dřív.
(Olivka)

Ta hudba je dost specifická, takže ta nás navádí do jiného pohybu, než jsme byly zvyklé.
(Štěpánka)

Co podle vás patří na taneční scénu, a co už ne?

To je podle mě dost individuální, každý si může pod tím představit něco jiného, každý to interpretuje jinak, tohle nejde úplně dost dobře posoudit.
(Vendy)

Choreografie pěti mladých dívek, ačkoliv na začátku temnější a záhadná, mi i tak zanechala příjemný pocit po jejím zhlédnutí. Interpretky v průběhu využívaly celý prostor jeviště, pracovaly ve skupině, v páru a ve vztahu s jednotlivcem a zbytkem skupiny. Nejdominantnější částí těla byly paže, které je vedly do pohybu a rozvíjely jejich pohybový materiál. Úžasnou věcí byl jejich oční kontakt, se sebou samým, ostatními a scénou.

V závěru tvorby je zde využití kouře, který posílí danou situaci. Tanečnice využívají nasvícené diagonály a vrací se k motivu s pažemi, se kterým pracovaly na začátku. Tím mě osobně v celé tvorbě krásně provedly a zacyklily mi tím smysl v nesmyslu.

NÁROČNÉ
DO HUDBY
NEZAPOMENUTELNÉ
NÁPADITÉ
INOVATIVNÍ

V úplném závěru bych jen ráda poukázala na dobře zvolenou hudbu, která choreografii podpořila a byl v ní vývoj i dynamika. Jako v celém díle samotném.

Amelie

DOTEK SVĚT(L)A

BÍLÁ

ČISTOTA

POHLED

ZA SVĚTLEM

OPRAVDOVOST

Poslední choreografii, která uzavřela večer, nám předvedlo taneční studio NoTa Plzeň. Řád světla i světa, který v sobě nese choreografie Dotek... Tanečnickům se podařilo navodit atmosféru hmatatelného světa, který je obklopoval. Dotek je čistým a jemným zároveň. Choreografie nabízí divákovi představu nepředstavitelného. Jakožto divák mohu upřímně říct, že těla tanečníků se svět(l)a dotkla. Dotklo se však světlo tanečníků i zevnitř? Důležitým sdělením přesto je, že se dotklo nás.

Adéla

Co podle vás patří na scénu, a co už ne?

Kdo je schopen to posoudit? Může tam patřit leccos, když si to obhájí ten tvůrce a i ti interpreti, ale myslím si, že násilí by tam nemělo patřit. Pro mě nenávisť, soutěživost. Hodnocení, že je něco dobře nebo špatně. Také tam nepatří povrchnost ... pokud není konceptem.

Redakční karamboly

Ačkoli s čistým svědomím můžeme říct, že máme určitou zkušenost se psaním zpravodaje z minulého roku, s lítostí potvrzujeme, že problémy, karamboly a strasti ani tento rok nezůstaly za dveřmi. Lépe řečeno vtrhly bez klepání a bez soucitu přímo k nám a to hned první večer. Pojdme se společně pobavit, zasmát se, pobřečet si nad naší čtvrtetční nocí:

Přípravu na 1. číslo jsme se snažily nepodcenit (ano, opravdu jsme se snažily), aby se psaní zpravodaje neprotáhlo do brzkých ranních hodin, a my tak měli alespoň jeden večer klid. Do poslední chvíle vše vypadalo slibně. Zdejší wi-fi se nám však rozhodla trošku okořenit závěrečné úkony spojené s vydáním. Jak to tak bývá, problémy se kupí, a tak nám další vrásku na čele přidělal problém s ukládáním celého dokumentu. Aby toho nebylo málo, začaly se v textu objevovat záhadné červené otazníky. A jelikož jsme hlavy děravé, podstatně dlouhou dobu zabralo hledání všemožných nastavení a funkcí, aby texty byly správně rozdělené na dvojstránky.

Zkrátka a dobře, je stále co se učit. Je stále v čem se zlepšovat a kam se posouvat. Proč si to dělat lehké, když si to můžete trochu zpestřit, že? Kdo nic nedělá, také nic nezkazí, proto děkujeme, že nám odpouštíte drobné chyby a nesrovnalosti. Děkujeme, že jste s námi!